

community

The New Apostolic Church around the world

01/2015/LV

Gada devīze 2015: Prieks Kristū

Pārbaudījums,
izmaiņas, atjauninājumi:
Dievkalpojums
Luksemburgā

Saīsinātais Katehisms:
Jautājumi un Atbildes

New Apostolic Church
International

Vārds apkārt pasaulei

Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Mīļie brāļi un māsas visā pasaulē,

man ir liels prieks prezentēt jums jauno jaunapustuliskās baznīcas internacionālo žurnālu: "community", kura pirmo izdevumu jūs tieši tagad lasāt un kurš iznāks katru nākamo kvartālu, tiks iespiests, vai caur internetu tas nonāks katram uz viņa kompjūteru.

Virsraksts angļu valodā „community“ trīskāršā programmas veidā.

- **Komunikācija** (*angliski: communication*): Jaunais baznīcas žurnāls palīdzēs, lai svarīgas informācijas- vai tie būtu dievkalpojumi, mācības, notikumi vai baznīcas attīstība- Jūs, mīļās māsas un brāļi, iespējami to visi sasniegtu.
- **Vienotība** (*angliski: unity*): mums ir viena ticība un viens mērķis. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs mācībā un tās pielietojumā ikdienā, kā to mēs dzirdam dievkalpojumā, būtu visi vienādā stāvoklī. Tā mēs stiprināsim internacionālās baznīcas pamatus un tās vienotību.
- **Kopība** (*angliski: community*): mēs esam internacionāla kopība ar daudzām sabiedriskām un kulturālām atšķirībām. Informācija par draudžu dzīvi visā pasaulē ļaus mums labāk iepazīt un izprast vienu otru. Līdz ar to internacionālā draudze kļūs vēl stiprāka un vienotāka.

Varbūt kāds no jums ilgosies arī pēc žurnāla "Mūsu ģimene" savā valodā. Taču mēs esam konstatējuši, ka šādā veidā mēs vairs nevaram sasniegt tik daudz ticības brāļu un māsu, kā tas bija pagājušajos laikos. Tāpēc aprīņa apustuļu sanāksmē Kanādā, kas notika 2013. gadā, tika nolemts izstrādāt jaunu komunikācijas koncepciju. Pie tā tiek pieskaitīts arī jaunais žurnāls „Community“, arī Interneta ziņu veikals nac.today, kas

ik dienas informē par jaunumiem jaunapustuliskajā pasaulē.

Lai arī šis jauninājums- uzticami gada devīzei- "Prieks Kristū", mūs stiprinātu un palīdzētu soli pa solim tuvojies ticības mērķim. Es ceru, ka arī šis iestājušais gads ir sācies šajā nozīmē un nākamajiem mēnešiem novēlu jums prieku, izaugsmi Kristus garā un Visaugstākā svētību.

jūsu Jean-Luc Schneider

Pārbaudījums, izmaiņas, atjaunošanās

Attēls: Marcel Felde

Dievkalpojums, Luksemburga, 2015.gada 11.janvāris

Vārds no Bībeles (Romiešiem 12,2)

“Un nelīdzinieties šai pasaulei, bet gan maināties un atjaunojaties savā būtībā, lai jūs varētu pārbaudīt, kas ir Dieva griba, un proti, tas labais, labprātīgais un pilnīgais.”

“Un nelīdzinieties šai pasaulei, bet gan maināties un atjaunojaties savā būtībā, lai jūs varētu pārbaudīt, kas ir Dieva griba, un proti, tas labais, labprātīgais un pilnīgais.”

Miļie brāļi un māsas, cienījamie ciemiņi, šeit un citur caur pieslēgumu pievienojušās draudzes. Es priecājos, ka šodien drīkstu būt Luksemburgā kopā ar maniem brāļiem un māsām, un ka mēs arī šajā gadā drīkstam spert nākamo soli, lai šis gads būtu prieks Kristū.

Jau daudzi ir teikuši man:

”Jā, šis gads ir iesācies ar prieku. Vai tad Tu neesi redzējis, kas jau ir noticies?” Taču, brāļi un māsas, mēs paliekam pie tā: arī šajā gadā mēs meklēsim prieku Kristū. Un to mēs varam. Pirmkārt, miļais Dievs mums dāvās arī turpmāk skaistas dāvanas, par kurām mēs varēsim

priecāties. Kaut arī būs grūtas dienas, tomēr mēs drīkstam priecāties. Tas nav saistīts ar liksmību un slavēšanu, taču tad mēs varam piedzīvot, ka mūsu Kungs ir pavisam tuvu pie mums, tieši grūtību laikā, kad jūti, ka Dievs ir pavisam klāt.

Viens pamats priekam ir vienmēr- labās vai mazāk labās dienās-, to arī teica pats Kungs:” Priecājieties, ka jūsu vārdi ir ierakstīti debesīs” (Lk 10,20). Mēs vakar ar bērniem sarunājāmies par to, kas tad ir debesis. Bija interesanta diskusija. Jūs arī varat padomāt par to. “Priecājieties par to, ka jūsu vārdi ir ierakstīti debesīs” - ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka Jēzus Kristus ir miris par mums, ka mums tagad ir pieeja pie Dieva. Jēzus Kristus ir mūsu priekšgājējs.” Un kad es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad es atkal nākšu un ņemšu jūs pie sevis, lai tur, kur es esmu, būtu arī jūs” (Jāņa 14,3). Kā to var stādīties priekšā? Es jau dažreiz bērniem esmu teicis, ka tas ir pavisam vienkārši: dažos pasākumos, piemēram, pirms liela dievkalpojuma, sūtu kādu sev pa priekšu un saku tam: ” Aizņem man arī vietu!” Un tad tur noliek dziesmu grāmatu, rokas somiņu vai kaut ko līdzīgu. Un ja kāds nāk un jautā par šo vietu, tad atbild: ”Šī vieta ir aizņemta!”; “Jā, kapēc?”- “Tā ir manam draugam!” Tātad, šo vietu pasargā brīvu. Un kad atnāk tavs draugs, tad saki viņam: ”Tā ir tava vieta!” Tieši tā arī rīkojas Kungs Jēzus. Viņš ir atgriezies pie Tēva un sagatavo vietas tev un man, un saka: ” Tā ir tava vieta, mans brāli vai māsa, tās ir vietas, kas rezervētas jums.” Mūsu vārdi ir ierakstīti debesīs, jo katram no mums Jēzus ir sagatavojis vietu kopībā ar Dievu. Un, ja ar to vienmēr nodarbojas, tad ir pamats priekam.

Esmu nolasisjis pazīstamu un laikmetīgu vārdu. Pāvils raksta romiešiem:” Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā...” Ar vārdu “pasaule” domā uzreiz par ļauno, ļaunajiem cilvēkiem un visu pārējo. Taču par to netiek runāts. Te tiek teikts par laiku un laika garu. Ar to Pāvils

vēlas parādīt: no vienas puses mums ir visuvarenais Dievs, kurš nekad nemainās. Viņam nav jāmainās, jo tas ir pilnīgs. Viņš nemainās arī no notikumu ietekmes. Viņa griba un rīcība neietekmējas no tā, kas notiek šeit uz zemes. Tas ir Dievs: ” Jo es esmu tas Kungs un es nepārveidojos” (Maleahija 3,6).

No otras puses, mums ir laika gars, kas pastāvīgi mainās. Atļaušos minēt divus punktus: attieksme pret Dievu un pret

savu tuvāko. Tā mainās savu tuvāko. Tā mainās pastāvīgi. Ja kādam klājas labi, tad Dievs nav vajadzīgs, ja kādu dienu sāk klāties ļaunāk, tad atskan skaļš sauciens: miļais Dievs, tagad tev jāpalīdz! Un arī attiecības starp cilvēkiem mainās atkarībā no ārējiem apstākļiem, kas izveidojas uz zemes. Vienreiz ir viss labi, bet kādā brīdī tas tuvākais

klūst par tavu lielāko ienaidnieku. Te ir pastāvīgas izmaiņas. Atkarībā no tā, kas notiek pasaulē, mainās arī cilvēku attieksme pret Dievu un arī pret savu tuvāko, mainās arī attieksme pret patiesību. Pāvils saka: ” Nelīdzinieties šai pasaulei, bet pārbaudiet, kas ir Dieva griba.” Viņš saka arī: “Tiecaties pie Dieva, nepakļaujaties laika garam.” Mūsu attiecībām ar Dievu nedrīkst būt mainīgs raksturs, mūsu attieksme pret savu tuvāko arī nedrīkst mainīties, neatkarīgi no notikumiem pasaulē. Mūsu pieturpunkts ir visuvarenais Dievs. Mēs vēšamies pie viņa, ieklausāmies viņa gribā; viņa patiesība ir spēkā arī mums. Mēs nedrīkstam ietekmēties no vispārējiem viedokļiem, jebšu viedokļa, kas ir vairākumam. Un, ja visa pasaule skatās uz kādu lietu pavisam citādi, mēs sakām: ” Mūsu pieturpunkts ir Dievs, un Dieva baušļi nav mainījušies. Mēs nepeldēsim straumei līdzī.” Kaut arī mēs būtu pavisam mazs pulciņš, kas istenībā tā nav, mēs paliekam Kristus pozīcijās, kā ticīgi cilvēki. Tad nevajadzēs teikt: “Jā, bet visi cilvēki dara tā un visi skatās uz to tādā veidā!” Pāvils saka: “Jums ir sevi jāpārbauda, tas atrodas jūsu atbildībā.” Par manām attiecībām ar Dievu un savu tuvāko esmu atbildīgs es pats. Un tas ir mans uzdevums pārbaudīt, vai tas, ko es daru, sakrīt ar Dieva gribu?

”Pārbaudiet, vai tā ir Dieva griba ... proti, tas labais.“ Kas ir labais? Pāvils saka:” Labs ir Dieva likums, baušļi, ko Dievs deva Mozum (Romiešiem 7,12). Vai pasaule nostājas uz galvas vai ne, mēs esam vienoti ar Dieva gribu, un tas ir vienmēr spēkā. Likumam pieder arī mīlestības bauslis - tev jāmil Dievs un tev jāmil tavs tuvākais kā pašam sevi. Jēzus paskaidroja pavisam skaidri, ko nozīmē milēt savu tuvāko. Viņš teica: ”Visu, ko jūs vēlaties, lai dara jums, to pašu dariet arī citiem” (Mt 7,12). Vienkāršāk vairs nevar būt. Tas der visos laikos un apstākļos, arī šodien, 2015 gadā, gan Eiropā, Āfrikā, Amerikā. Mums vienmēr sevi jāpārbauda: vai tā ir? Vai es tā rīkojos? Vai tas

"Mūsu vārdi ir ierakstīti debesīs, jo Kungs Jēzus katram no mums ir paredzējis vietu kopībā ar Dievu"

Apustulis Jens Lindemann
(Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland)
uzstāšanās laikā

atbilst būtībai? Kas ir labs? Labi ir Dieva likumi, desmit baušļi, Dieva un sava tuvākā mīlestības bauslis.

Tālāk tiek teikts: „Pārbaudiet, kas ir Dieva griba ... proti, uz ko viņam labs prāts“. Mums ir jāpadomā, uz ko Kungam ir labs prāts.

Mācekļi bieži vien domāja, ka viņi rikoja tā, kā Jēzus no viņiem gaida, taču viņi maldījās. Kungam bija jāsaka tiem: tā nedrīkst rīkoties! Mācekļi saprata, kādi ir to uzdevumi. Un to uzdevums bija rīkoties pēc Dieva likumiem. Viņu uzdevums bija kalpot Kungam. Viņu uzdevums bija sludināt un aizstāvēt ticību. Tā viņi saprata savu uzdevumu un tas bija pareizi. Taču ne vienmēr viņi varēja izprast prioritāti saviem uzdevumiem. Padomāsim par Pēteri. Viņš saprata, ka jāaizstāv Kungs tādā veidā - kad gūstītāji nāca un gribēja ņemt ciet Kungu, Pēteris izvilka zobenu un nocirta vienam kalpam ausi. (Jāņa 18,10). Tad iejaucās Jēzus: Nē, ar mani tā ne, tā tu nedrīksti rīkoties, tā nedrīkst mani aizstāvēt! Secinājums: Dievam tas nepatīk, ja mēs, sludinot savu ticību vai to aizstāvēt, ievainosim savu tuvāko. To vajag atkal un atkal teikt mūsdienu sabiedrībā. Tas Dievam nepatīk un tas ir spēkā arī mums.

Kādu citu reizi Jānis nāca pie Jēzus un teica: ”Meistar, mēs redzējām kādu, kurš Tavā vārdā izdzina ļaunos garus un mēs viņam to aizliedzām darīt, jo tas nesekoja mums” (Marka 9,38). Jānis bija dusmīgs. Taču Jēzus teica tam: „To jums nevajadzēja darīt, t.i., aizliegt [...] jo, ja kas nav pret mums, tas ir ar mums” (Marka 9,40). Varu iedomāties, cik pārsteigts bija Jānis, jo viņš bija iedomājies labu darām tam Kungam. Varbūt viņš gaidīja uzslavu no Kunga: jā, tu pareizi rīkojies! Taču Jēzus uz to skatījās pavisam savādāk.

Es bieži vien pārdomāju šo notikumu. Te ir kāds, kurš nesekoja Jēzum. Tas protams, nesaskatīja Jēzū Kristū Dieva Dēlu, taču viņš vēlējas darīt labu un arī to darīja, palīdzot saviem līdzcilvēkiem. Viņš izdzina ļaunos garus, veica brīnumu. Acīmredzot Dievs bija ar to un izmantoja viņu kā savu darba rīku, lai darītu labu citam, pie tam šis cilvēks nesekoja Jēzum,

taču Jēzus Jānim atbildēja: viss ir pareizi!

Ir tik daudz cilvēku uz šīs zemes, kuri nedala mūsu ticību, pat netic Jēzum Kristum, Dieva Dēlam. Taču tik un tā tie pūlas savam tuvākajam labu darīt, kalpot Dievam. Dievs viņus izmanto kā savus darba rīkus, lai tiktu paveikts labais. Dievam nepatīktu, ja mēs to tā nenovērtētu, tos ignorējot vai pat tiem uzbrūkot. Tas nav manis izgudrots, tas nāk no Kunga vārdiem.

Šīs vērtības nemainās mūsu ticībā. Mēs ticam Jēzum Kristum, mēs ejam ceļu, kas nolikts mums par pestīšanu. Mēs ticam uz Jēzum Kristu atkalatnākšanu, mēs ticam apustuļa amatam. Taču tādēļ mums nav jāignorē citu ticība, zinot, ka mīļais Dievs var darboties arī ar citiem cilvēkiem, viņiem palīdzēt un tos svētīt, tiem labu darot. Dievam patīk, ja mēs cienam šos cilvēkus.

„Dievam nepatīktu, ja mēs savu ticību sludinātu vai aizstāvētu, savu tuvāko caur to ievainotu.“

augšā: Jauktā kora dziedātājas
pa kreisi: Līdzkalpo apustulis Rūdolfs Kaincs (Austrija)

Citreiz, kad Jēzu neuzņēma samārieši, Jānis teica : „Kungs, ja tu vēlies, mēs lūgšim uguni no debesīm kritam un tos sadedzinām” (Lukas 9,54).Taču Jēzus atbildēja citādāk, kā Jānis iedomājās. Tas, ko teica Jānis, Kungam nepatika.

Dievam nav tīkami, ja grib motivēt cilvēkus, iedzenot tiem bailes un draudus. Mums ir jāmīl Dievs un tuvākais. Šis bauslis mums ir pareizi jāsaprot un jāpielieto. To Kungs pareizi izskaidroja mācekļiem: mūsu attiecības ar Dievu ir atkarīgas no attiecībām ar tuvāko. Tie viens no otra nav šķirami. To Jēzus izcēla skaidrāk ar vārdiem: „Kad tu vēlies nest upuri uz altāra, vispirms samierinies ar savu brāli un tad nāc, un upurē “ (Mt 5,23.24). Nevar kalpot Dievam, bet savu tuvāko noliegt vai būt naidā ar to. Dieva un sava tuvākā mīlestība ir nešķiramas.

Mūsu vārdi ir ierakstīti debesīs, jo Kungs Jēzus ir paredzējis vietu kopībā ar Dievu. Jēzus ar to skaidri parādīja, ka savu tuvāko mēs nevaram paši sameklēt. Tas jau būtu jauki. Es ,lūk, nosaku, kuru mīlēšu. Kungs nosaka, kurš ir tavš tuvākais! Tuvākais ir tas, kurš ir slims, kurš ir cietumā un tas svešinieks, kurš ir pavisam citādāks, kuram ir pavisam cita kultūra, cita ticība un cits viedoklis (Mt 25, 35-40). Tas tev ir jāmīl! Tu nevari noteikt, kurš tev ir tuvākais. Tuvākais ir tas, ko tev Dievs ir blakus nolīcis. Protams, kamēr svešinieks ir citur, tu vari viņu mīlēt bez problēmām. Bet Dievs ir nolēmis tā, ka

tas slimais, nabagais, sodītais, svešinieks dzīvo tavā ciemā vai pilsētā. Tā Dievs vēlējas. Tagad tas ir tavs tuvākais. Pārbaudi tagad, kas tīkams ir Dievam!

Taču kalpošana tuvākajam neaizstāj kalpošanu Dievam. Ir jādara abi, tas tad ir tīkams Dievam. "Pārbaudi, kas ir Dieva griba...proti, pilnība". Dievs ir pilnība, viņam nav jāmainās un nav jāpielāgojas kaut kam. Mums ir jāpārbauda: kas vēl ir maināms pie manis? Ne jau, lai sevi piemērotu laikam, bet gan, ņemot par mērķi Dieva pilnību. Gluži pretēji - mums ir jāpiemērojas, jo mēs neesam sapratuši Dieva gribu, ka Dievs ir gājis vienu soli uz priekšu. Arī Pēterim tā bija. Viņš bija pārliecināts, ka pestīšana ir paredzēta tikai Izraēla bērniem. Jo pirmais sūtības uzdevums bija: ejiet pie Izraēla bērniem un neejat pie

samāriešiem! (Mt 10,5). Taču vēlāk Dievs norāda, ka jāiet arī pie pagāniem. Te Pēterim bija jāmaina savs viedoklis. Tā arī mums visu laiku ir jāpārbauda, vai mūsu mācība saskan ar Dieva gribu, vai tajā būtu jāieved korekcijas. Jo, ko kādreiz mēs sludinājām, vairs neatbilst Dieva gribai: Dieva griba iet tālāk. Un te mums, mazajiem cilvēkiem, ir jāpiemērojas. Un, kas der

pa labi: pirmapustulis Jean-Luc Schneider pēc dievkalpojuma ar brāļiem un māsām

apakšā: dievkalpojuma laikā dzied jauktais koris

baznīcai, tas der arī katram atsevišķi. Mēs nedrīkstam apstāties pie tradīcijām un teikt: tā taču mēs vienmēr darījām. Mums vienmēr ir jāuzdod sev jautājums: kāda ir mana nostāja attiecībā pret Dievu un tuvāko? Kas man būtu jāmaina? Un tas ir jā dara, kaut tas dažkārt ir neērti. Arī man, kā pirmapustulim. Dažiem izmaiņas ir par pamatu aizkaitinājumam. Taču uzticamajiem, kuri to uzņem nopietni, šīs izmaiņas, pielāgošanās prasa pastāvīgi uzdot jautājumu: vai man tas ir par prieka avotu? Un tad Jēzus varēs teikt: ” Tas man patīk! Es svētīšu tevi!”

Pamatdomas

Mūsu attiecības ar Dievu nedrīkst ietekmēt apkārtējie notikumi. Mēs rīkojamies saskaņā ar Dieva gribu, jo Viņš no mums gaida

- lai mēs mīlētu Dievu un savu tuvāko.
- lai mēs izturamies tolerantī un respektējam citus.
- lai mēs būtu vienis prāt, sevi pilnveidot, lai sasniegtu pilnību.

Attēls: Oliver Rütten

Katehisms Jautājumos un Atbildēs

„Baznīca, kas aizmirst savu mācību, ir vāja baznīca“ – šis pirmapustuļa izteiciens Toulouses dievkalpojumā skaidri parāda, cik svarīgi pirmapustulim ir tas, lai visi jaunapustuliskie kristieši pazītu savu ticības mācību. Viņš lika pie sirds ticības brāļiem un māsām iepazīties ar Jaunapustuliskās baznīcas mācības saturu.

Tikai tas, kurš baznīcas mācību iepazīst, ir spējīgs to nodot tālāk. Pie tam nepietiek tikai ar to, ka tā tiek iepazīta, ir jābūt pārlicēbai par tās pareizību. Līdz ar to šie jautājumi un atbildes JBK JA (Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms jautājumos un atbildēs) ļaus saprotamā veidā iepazīt to.

Ar paredzamo JBK JA 2015. gadā tiks papildīta prasība pēc darba divās formās.

Jau drīzumā pēc Katehisma izdošanas dažās valodās sekoja tulkojumi daudzās citās valodās. Blakus drukātajam Katehismam parādījās arī elektroniskā versija. Bez tam tika izstrādāts arī formulējums internetam. Ejot laikam līdzī, tika izstrādātas versijas arī Smārtfonam un Tablets. Un visur saturs ir vienāds. Pirmapustulim Lēberam bija vēlēšanās, lai katehisms tiktu izstrādāts ieteicamā redakcijā mācību nolūkā. Tas kalpotu tam, lai izgaismotu grūtāk saprotamas kopsakarības. Tam tad kalpos šis jaunais Katehisms jautājumu un atbilžu variantā. Šī Katehisma teksts tika izstrādāts 750

jautājumos un atbildēs. Tas varēs būt par pamatu amatnesēju izglītošanai Katehismā.

Kāpēc "Jautājumi un Atbildes"?

Šī shēma jautājumos un atbildēs kristīgajā pasaulē jau sen tiek izmantota, arī mūsu baznīcā tā tiek izmatota jau no seniem laikiem. Tam pamatā esošā didaktiskā metode ir daudzkārt izmēģināta. Šī metode jau sen tiek izmantota iesvētību mācībā. Tā arī JBK JA tiks izmantots turpmākajās apmācībās.

Pēc pirmapustuļa Lēbera vēlmes JBK JA tika izmēģināts testa variantā, kur attiecīgās projekta grupas deva savus norādījumus. Vispirms tika izstrādātas trīs nodaļas jautājumiem un atbildēm un testētas iesvētāmo mācībā. Tests tika izvests Āfrikā, kur baznīcēni visbiežāk atrodas mājās.

Sagatavojot šo darbu, tika ņemts vērā arī teksta draudzīgums, saprotamība. Tāpēc teksts satur daudzus citātus no Bībeles, lai lasītājs varētu šīs vietas no Bībeles pats izlasīt, ja viņam uz to brīdi nav mājās Bībeles. Ir daudzas zemes, kur ne katram ir sava Bībele. Līdz ar to šis darbs piedāvā plašāku ieskatu mūsu ticības mācībā, pamatojoties uz svēto rakstu izteicieniem.

Jēdzieni, kuri tur tiek pieminēti pirmo reizi un nav uzreiz izprotami, tiks izvērsti izskaidroti. Līdz ar to JBK JA var tikt izmantots kā "darba grāmata", kas ir par pamatu patstāvīgām Katehisma studijām.

Svarīgs mērķis pie izstrādes bija iegūt lielāku saprotamību un iztēli. Lai to sasniegtu, tiek piedāvāti vairāki līdzekļi:

- Viena pēc otra jautājuma un atbildes uzbūves principa, lasītājs tiek vadīts saturam cauri.
- Lai lasītājs vieglāk varētu iedziļināties saturā, jautājumu un atbilžu tēmas ir iedalītas posmos. Tā kļūst iespējams paturēt prātā to jēgu.
- Ir vieglāk noformulēt tekstu, nepielietojot speciālu terminoloģiju.
- Tika sīki izklāstīti sastopamie mācību izteicieni.
- Attiecīgo jēdzienu izpratnei tika paplašināta to izskaidrošana.

Izvēlētie attēli palīdz izgaismot saturu. Daļēji tie pasvītro tekstu, kuram tie ir pievienoti, daļēji kalpo ilustrēšanai, kas uzlabo lasāmību.

Pirmapustulis Jan-Luka Šneiders, kurš intensīvi sekoja JBK tapšanas procesam, griežas pie lasītājiem ar sekojošiem vārdiem:

„Šī Katehisma jaunā redakcija ir uzaicinājums visiem jaunapustuliskajiem kristiešiem intensīvi nodarboties ar tā saturu. Es ielūdzu visus interesentus iepazīt jaunapustulisko ticības mācību. Lai šis darbs kalpotu visiem par svētību!”

Iespiests

Izdevējs: Jans-Luka Šneiders,
Überlandstrasse 234, CH-8051 Cīrihe, Šveice
SIA Friedriha Bišofa izdevniecība
Gutleutstrasse 298, 60327 Frankfurte pie Mainas, Vācija
Redaktors: Peters Johannings

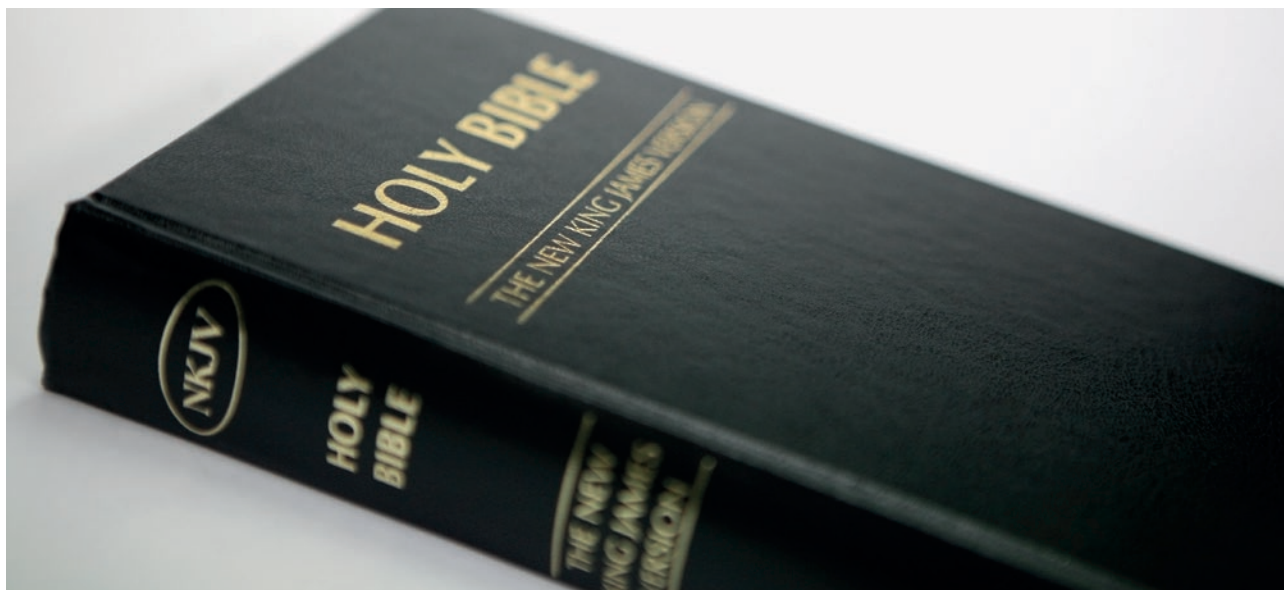

Photo: Oliver Rütten

Nodaļa 1: Dieva atklāsme

„Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms Jautājumos un Atbildēs“ ir izstrādāts didaktikas metodes formā. 750 jautājumi un atbildes lasītājam ir viegli saprotami, jo ved no izteiciena uz izteikumu.

Kur ir sākums ticībai Dievam?

Sākums ticībai Dievam ir Viņā pašā. Viņš ļauj cilvēkiem sevi atklāt, Viņš „atklāj“ sevi. Atziņa, ka Dievs ir, Dievs pats ir devis cilvēkiem. Dievs neslēpjas, bet ļaujas sevi cilvēkiem atklāt, cilvēki runā par Dievu un var Viņam ticēt.

Jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem (cilvēkiem) nav apslēpts, jo Dievs viņiem ir atklājies. Dievs, neredzama būtne, kam ir mūžīgs spēks un dievība, tiek atpazīts no viņa radības darbiem pasaulē, ja tos uzskata nopietni...“ Romiešiem 1,19.20

Kā atklājas Dievs?

Dievs atklājas dažādos veidos dabā un pasaules vēsturē.

Kā atklājas Dievs dabā?

Dievs atklāj sevi dabā kā tās Radītājs: Universuma, cilvēku, dzīvnieku un augu eksistencē.

„Tu veldzē kalnus no savas debess pils; ar augļiem, ko Tu audzē, piepildās zeme. Tu liec augt zālei par barību lopiem un dažādiem augiem cilvēku vajadzībām, Tu liec zaļot sējai, lai nāktu no zemes maize ...“ Psalmi 104,13.14

Kā Dievs sevi atklāj?

Dievs ir garīga būtne. Viņš ļauj sevi atklāt kā Dievu Tēvu,

- kā Radītāju un radījuma uzturētāju (1. Mozus 1; 1. Mozus 8,21.22),
- kā Dēlu, Pestītāju un tās nesēju (1. Jāņa 5,20),
- kā Svēto Garu, mierinātāju, kurš vadā visāpatiesībā (Jāņa 16,13).

Kur ir piefiksēti Dieva atklājumi?

Dieva atklāsmes ir piefiksētas svētajos rakstos. Ar “Dieva atklāsmi” mēs saprotam sekojošo:

- Dievs sevi atklāj. Viņš izskaidro savu būtību (“Dieva pašatklāsme”).
- Dievs atklāj savu gribu cilvēkiem.

- Dievs tuvojas cilvēkiem savā mīlestībā, proti, savā vārdā un sakramentos.

Vai ir citas atklāsmes par dievišķo rīcību?

Jā, darbojoties Svētajam Garam caur apustuļa amatu, tiek sniegta atziņa un ieskats Dieva rīcībā cilvēku pestīšanai. Bībele norāda uz to un caur svētajiem rakstiem atklāj tālāk.

Kā lai cilvēks izturas pret Dieva atklāsmi?

Cilvēkam ir jātic Dievam un viņa atklāsmei. Tikai ticībā cilvēks ir spējīgs aptvert dievišķo atklāsmi. Ja viņš tic, tad dievišķais kļūst viņam vērtīgs un nosaka tā turpmāko dzīvi. Tam, kurš netic Dievam kā visa radītājam, pasaule nav Dieva radījums, bet gan dabas procesu nejaušības rezultāts.

Kā cilvēks nonāk līdz ticībai?

Ticība tiek dāvāta un stiprināta caur Svēto Garu. Kā arī no evaņģēlija uzņemšanas, pamatojoties uz svētajiem rakstiem.

„Tātad ticība nāk no sludināšanas, un sludināšana no Kristus pavēles. Romiešiem 10,17

Kas ir svētie raksti?

Svētie raksti – Bībele - ir rakstu kopa par Dieva rīcību, apsolījumu un baušļiem. Tie sastāv no Vecās un Jaunās derības. Svētie raksti liecina par Dieva atklāsmi, taču tie nav pilnīgi par Dieva darbiem. Dievs ir rūpējies par to, lai tiktu saglabāts tas, kas ir svarīgs cilvēka pestīšanai.

„Bībeles“ nosaukums ir cēlies no latīņu vārda „biblia“, kas nozīmē „grāmata, grāmatu rullis“.

Kas ir Svēto rakstu pirmsākums?

Svēto rakstu pirmsākums ir Dievs. Cilvēki, kurus vadīja (inspirēja) Svētais Gars, ir uzrakstījuši to, ko viņiem atklāja Dievs. Šo rakstu formu un izcelsmes veidu veidoja paši iespiedēji pēc sava laika pieredzes.

„Inspirācija” tulkojumā nozīmē ”iedvesma“. Dievišķā iedvesma nozīmē, ka Svētais Gars iedvesmo cilvēku uz kaut ko, tas ir, viņam kaut ko nodod.

Vai bībeliskie teksti šajās grāmatās ir patiesi atspoguļoti?

Jā, Dievs ir parūpējies par to, lai bībelisko grāmatu saturs cauri gadsimtiem nemainītu savu satura nozīmi.

Kā ir izveidojies bībelisko rakstu krājums?

Bībelisko rakstu krājums veidojās gadsimtu gaitā. Par to jāpateicas ne tikai cilvēku pārdomām, bet gan vairāk Dieva gribai. Vecā derība dibinās uz jūdu kanoniem, kuru raksti veidojušies 1000 gadu laikā.

Pionieris kļuva par apriņķa apustuļa palīgu

„No visas sirds jaunapustulis”, tā raksta ceļa biedrs apustulis Joao Uanuque Misselo. 22. februārī pirmapustulis Jan-Luka Šneiders iecēla viņu par apriņķa apustuļa palīgu Angolā. Iemesls nelielam pārgājienam cauri laikam un zemei.

Augšā: apustuli Misselo sveic draudzes bērni

Piemērots sarunu partneris ceļojumam vēsturē ir apriņķa apustulis Armīns Brinkmannis. Viņš jau vairs nav aktīvajā kalpošanā, taču Joao Uanuque Misselo viņš ne tikai iecēla amatos no diakona

(1985) līdz pat apriņķa vecākajam (1994), bet arī līdzdarbojās Jaunapustuliskās baznīcas izveidošanai Angolā.

Nepārtrauktā izaugsme

„Sākumā bija tikai divi ticīgie”, stāsta apriņķa apustulis atpūtā Brinkmannis par iesākumu: ”Un trīs gadus vēlāk sevi jaunapustuliskajai ticībai pieskaitīja jau 250 000 cilvēku. „Nav brīnums: Jaunapustuliskās baznīcas pionierus satika dziļi ticīgie cilvēki. Angolā ir senas kristīgās tradīcijas. Pirms 500 gadiem Rietumāfriku kolonizēja un tur evaņģelizēja iebraucēji no Portugāles. Daudzos ciematos tika uzceltas baznīcas. Katoļu baznīca veidoja skolas un izglītības sistēmu.

Arī jaunapustuliskā ticība tika uzņemta ar atplestām rokām. Apriņķa apustulis Brinkmannis par savu ceļojumu Angolas austrumos 1985.gada augustā rakstīja: „ Kad mēs nokļuvām līdz mūsu mērķim, ceļā stundām ilgi noturējām dievkalpojumus. Ar vien vairāk un vairāk nāca cilvēki, kuri klausījās, likās kristīties ar ūdeni un svēto garu.”

Pa labi: apriņķa apustulis Rainers Štorks ar apustuļiem no Ziemeļreinas-Vestfāles apgabala un Angolas.

Attēls: Ziemeļreinas-Vestfāles Jaunapustuliskā

Misselo und Alfonso Avelino, kuri strādā valsts reģionālajā Jaunapustuliskajā baznīcā. Šodien 2200 izveidojušos draudzes ticīgos aprūpē 15 apustuļi un 10 biskapi. Bet pieaugums turpinās.

Apriņķa apustuļa pilnvarotais

Laiks nākamajam solim: 2015.gada 22.februārī pirmapustulis Jan-Luka Šneiders apmeklēja Luandas galvaspilsētu, kur pilnvaroja vienu apriņķa apustuļi Luandai. Un šis istais vīrs, kā to teica atbildīgais par šo valsti apriņķa apustulis Rainers Štorks, ir apustulis Misselo: "Viņam ir labs priekšstats par šo zemi un viņš ir labs dvēseļu aprūpētājs." Viņa darbības lauks stiepjas pāri šai zemei. Savā laikā apustulis Brinkmannis uzmundrināja portugāliski runājošos brāļus Angolā mācīties angļu valodu. Vienīgais, kurš to darīja, bija Joao Uanuque Misselo." Tas deva viņam iespēju strādāt Āfrikas komunikācijas grupā kā arī citās internacionālajās darba grupās. Un apriņķa apustuļa palīga uzticētais amats ir pilnīgi pamatots augošajai Angolas baznīcai, uzsver apriņķa apustulis Rainers Štorks: "apustulis Misselo ir jaunāks par 50 gadiem. Tā ir nākotnes izvēle."

Briesmas un šķēršļi

Tas bija ceļojums ar šķēršļiem: "Robežas bija nepārvaramas; pilsoņu karš, kas turpinājās līdz 2002. gadam, bija ikdiena." Taču, neskatoties uz haotiskajiem apstākļiem, apriņķa evaņģēlistam Manuelam Eduardo Mbutam izdevās dabūt divas biļetes lidojumam. Ar to arī pašķīrās nākotnes ceļš pie ticības brāļiem un māsām.

Taču bija arī briesmu pilni laiki: tā 1989. gada augustā toreiz vēl apustulis Brinkmannis un vēl četri amatbrāļi valsts ziemeļos nokļuva nemiernieku rokās. Šai notikumā pirmais vietējais apustulis no Angolas Sukami Landu Ronsard tika smagi ievainots un tā rezultātā nomira.

Angola iet nākamo soli

Taču šis notikums nenobaidīja vietējos amata nesējus. Draudžu un baznīcai piederīgo skaits pieauga pastāvīgi. 2005. gadā bija nepieciešams veidot papildus koordinācijas centrus. Kopš tā laika baznīcas darbību koordinē tā sauktie „Vadības apustuļi” - Manuels Eduardo Mbuta, João Uanuque

Jaunumi no Latvijas

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Rīgas draudzes iesvētāmā Lauma Lagzdiņa

Iesvētības 2015

26.aprīlī kā visā Ziemeļreinas Vestfāles apriņķa baznīcā, tā arī Latvijā notika dievkalpojumi, kuros jaunapustuliskie kristieši, kuri sasnieguši četrpadsmit gadu vecumu, deva apsoliņumu Dievam būt uzticīgiem sekotājiem Jēzum Kristum arī turpmāk, saņemot iesvētību svētību no debesu Tēva. Jaunieši šim notikumam bija gatavojušies, apgūstot iesvētību mācību. Katrs no viņiem bija iemācījies svinīgo apsoliņumu atteikties no Sātana un viņa būtības. Gan Jaunpils, gan Rīgas draudzēs, kurās ir jaunieši, kas saņēma svētību, brāļi un māsas piedalījās šajā notikumā. Iesvētību dievkalpojums vienmēr rada īpašu prieku draudzēs, redzot jauniešu apņēmību sekot un pildīt Jēzus Kristus mācību. Šis īpašais dievkalpojums ienes jaunas cerības un pacilātību brāļu un māsu sirdīs – Jēzus Kristus mācībai ir apņēmīgi sekotāji!

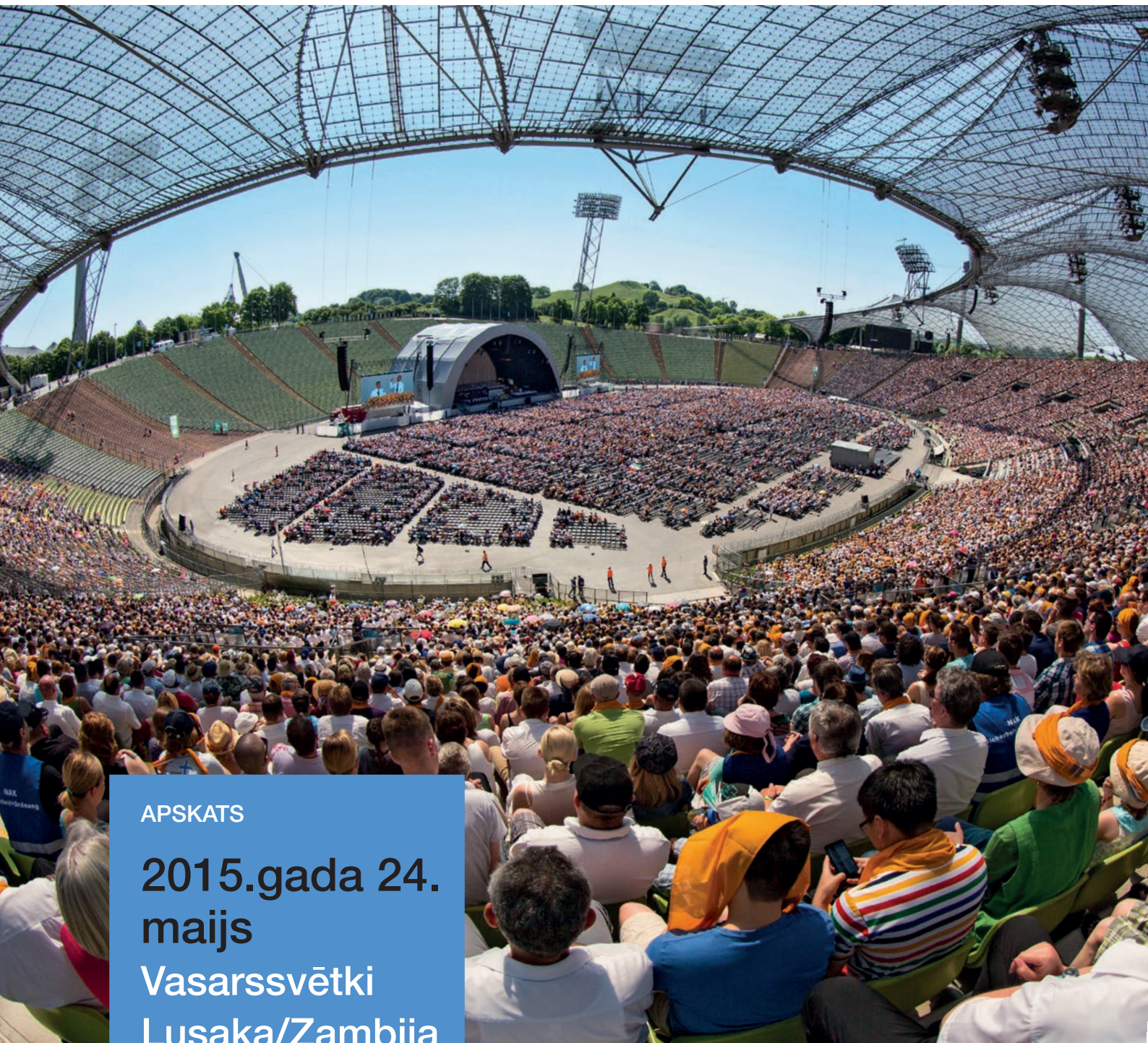
Ūdenskristības Jelgavas draudzē

Aprīļa mēneša svētdienā Jelgavas draudzēs notika ūdens kristības. Šīm kristībām ciemiņi gatavojās jau iepriekš. Viņi piedalījās pārrunās par ūdenskristības nozīmi cilvēka dzīvei šeit un mūžībā. Svētās ūdens kristības sakramentu saņēma viena ģimene, četri bērni un tētis. Tie bija lieli svētki draudzē. Pēc dievkalpojuma brāļi un māsas sveica jaunkristītos. Visiem kristītājiem tika izsniegtas kristību apliecības un uzdāvināta Bībele bērniem, par kuru bērniem bija liels prieks.

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Kristāmbērni Kellija, Daniels, Kerija, Niks un Ingus Jelgavas draudzē

APSKATS

2015.gada 24.
maijs

Vasarssvētki
Lusaka/Zambija

New Apostolic Church
International

